

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๒/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ ด. ๑๐๘๘/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	ระหว่าง	นายปรีณ รัฐมุนิกานนท์	ผู้ฟ้องคดี
		นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเชียงของ ที่ ๑ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ๓๑๙/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ ๕/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๗๑/๗ หมู่ที่ ๓ บ้านสบสม
ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดี
ได้ทำการรื้อถอนอาคารหลังเดิมซึ่งเป็นอาคารไม้และก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด
๓ ชั้น แทนอาคารหลังเดิม โดยไม่ได้ขออนุญาตก่อสร้างหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งตามแบบ ค.๓
เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งมารดาของผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารให้ระงับการก่อสร้างอาคารดังกล่าว และให้นำเอกสารหลักฐานมายื่น
ขออนุญาตก่อสร้างอาคารภายใน ๓ วัน ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารหลักฐานไปดำเนินการแจ้ง
การก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่เจ้าหน้าที่

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับเรื่องไว้พิจารณา โดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดง ผู้ฟ้องคดีจึงทำการก่อสร้างอาคารต่อไปจนแล้วเสร็จ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน และต่อมา ได้มีคำสั่งตามแบบ ค.๗ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารดังกล่าวทั้งหมดภายใน ๓๐ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างอาคาร เนื่องจากเป็นการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตและให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นขออนุญาตก่อสร้างให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยื่นเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารที่ก่อสร้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารจึงเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยชอบแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแจ้งการก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ นั้น เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐาน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารที่ก่อสร้าง ประกอบกับผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ อันเป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้ จึงมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงราย ที่ ชร ๐๐๒๐/๑๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งให้รื้อถอนอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการสร้างภาระเกินควรให้แก่ผู้ฟ้องคดีขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารหลักฐานไปดำเนินการแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แล้ว ซึ่งการแจ้งดังกล่าวกฎหมายไม่ได้กำหนดให้แนบเอกสารสิทธิในที่ดินด้วยแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคารและให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารภายใน ๓ วัน ซึ่งไม่ถึง ๓๐ วัน ตามที่มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติไว้ อีกทั้งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน อันเป็นการออกคำสั่งภายหลังจากคำสั่งแรก

/เป็นเวลานาน...

เป็นเวลานานถึง ๑ ปีเศษ ไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้คำสั่งรื้อถอนอาคารที่ออกมาภายหลังไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการแจ้งการก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้ เนื่องจากผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ เป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์เกินไปกว่าที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีทราบ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้อธิบายว่า ผู้รับรองดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติตามที่ กำหนดไว้อย่างไร การไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินไม่ได้หมายความว่าผู้ครอบครองและใช้ประโยชน์ ในที่ดินจะไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากการที่มาตรา ๑๓๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ได้บัญญัติรับรองคุ้มครองสิทธิดังกล่าวของผู้ครอบครองที่ดินไว้ ที่ดินอันเป็นที่ตั้ง ของอาคารที่ก่อสร้างมีการตั้งถิ่นฐานและครอบครองใช้ประโยชน์มาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา หลายสิบปี มารดาของผู้ฟ้องคดีได้ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวพร้อมอาคารไม่มาจากนางโสภภาพรรณ ชูระเสน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอาคารไม่ดังกล่าว ทางราชการได้มีการออกเลขที่บ้านให้ ตามกฎหมาย ประกอบกับไม่ปรากฏว่าเคยมีบุคคลใดโต้แย้งสิทธิในที่ดิน กรณีจึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินแปลงนี้ จากการตรวจสอบพบว่า เทศบาลตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ได้ยอมรับคำขอแจ้งการก่อสร้างอาคารกรณีไม่มีเอกสารสิทธิ ในที่ดิน โดยให้ใช้หนังสือรับรองของผู้ใหญ่บ้านแทนเอกสารสิทธิในที่ดิน การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ขัดต่อหลักความเสมอภาคตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเจตนารมณ์ในการควบคุมดูแลการก่อสร้างอาคารให้มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย การก่อสร้างอาคารของผู้ฟ้องคดีมีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย เพียงแต่ก่อสร้างในที่ดิน ไม่มีเอกสารสิทธิอันเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขได้ การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีต้องรื้อถอนอาคาร จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งให้รื้อถอนอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเลขที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ไม่รับคำฟ้อง ในข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้รื้อถอนอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น เลขที่ ๗๑/๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ตามคำสั่งที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ไว้พิจารณา...

ไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้รื้อถอนอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยห้ามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รื้อถอนอาคารของผู้ฟ้องคดีในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลไว้ชั่วคราว จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เมื่อ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลว่า ผู้ฟ้องคดีได้รื้อถอน อาคารหลังเดิมและก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ขนาด ๓ ชั้น โดยไม่ได้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๒๑ หรือดำเนินการแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเลขที่ ขร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งไปยังนางวันดี รัฐมนิกานนท์ เจ้าของอาคารให้ระงับการก่อสร้างอาคารและให้นำเอกสารหลักฐาน ได้แก่ เอกสารสิทธิในที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และแบบแปลนพร้อมสำเนา มายื่นเรื่องขออนุญาตก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารหลักฐานมายื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถแสดงเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารได้ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยังไม่ได้ลงเลขที่และลายมือชื่อรับคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้ เนื่องจากไม่อาจทำการตรวจสอบได้ว่าการก่อสร้างอาคารบนที่ดินดังกล่าวเป็นการก่อสร้างในแนวโครงการเวนคืนหรืออยู่ในที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนมีสิทธิโดยชอบที่จะทำการก่อสร้างอาคาร เนื่องจากมีสิทธิครอบครองที่ดิน ก็ควรดำเนินการขออนุญาตออกเอกสารสิทธิในที่ดินให้เรียบร้อยถูกต้องตามกฎหมายก่อนขออนุญาต และก่อสร้างอาคาร ระหว่างอยู่ในบังคับตามคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างอาคาร ผู้ฟ้องคดียังคงดำเนินการก่อสร้างอาคารต่อไปจนแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้เจ้าของอาคารมายื่นขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งการก่อสร้างหรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวและเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเลขที่ ขร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เกินระยะเวลา ๓๐ วัน นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียังคงฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยทำการก่อสร้างอาคาร

/จนแล้วเสร็จ...

จนแล้วเสร็จ และมีการเข้าใช้อาคารดังกล่าวอย่างต่อเนื่องจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารจึงชอบด้วยกฎหมาย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เทศบาลตำบลเวียงเชียงของไม่ยอมรับคำขออนุญาตก่อสร้างของผู้ฟ้องคดี โดยอ้างเงื่อนไขว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน แบบคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.๑) กำหนดให้ต้องแนบเอกสารหลักฐานเป็นสำเนาโฉนดที่ดิน น.ส.๓ ส.ค.๑ หนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินประกอบการขออนุญาตด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจรับคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้ได้ และถึงแม้มาตรา ๑๓๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะบัญญัติว่า สิทธิซึ่งผู้ครอบครองใช้ในทรัพย์สินที่ครอบครองนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสิทธิซึ่งมีผู้ครอบครองตามกฎหมาย แต่การครอบครองนั้นจะต้องไม่เป็นการครอบครองที่ดินซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่สงวนหวงห้ามของรัฐ เช่น ที่สาธารณประโยชน์ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ราชพัสดุ หรือที่สงวนหวงห้ามของรัฐประเภทอื่น หากผู้ครอบครองอ้างการได้มาซึ่งสิทธิจากการซื้อขาย ย่อมไม่อาจนำมาเป็นข้อต่อสู้กับรัฐได้ และเนื่องจากที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างสิทธิครอบครองนั้น เป็นที่ขายตลับอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อีกทั้งพบการร้องเรียนว่าพื้นที่บริเวณดังกล่าวมีกลุ่มเอกชนเข้าบุกรุกเพื่อครอบครองทำประโยชน์ส่วนตนมายาวนานหลายปีจนถึงปัจจุบัน โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการตรวจสอบเพื่อขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) หากความปรากฏว่าพื้นที่ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างสิทธิเป็นที่สาธารณประโยชน์จริง ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่อาจอ้างสิทธิครอบครองดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๗๕๐/๒๔๗๔ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่อาจแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าวให้เป็นที่ยอมรับได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างอาคารไว้ก่อนก็เพื่อเป็นการป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการก่อสร้างอาคาร ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าคำสั่งให้รื้อถอนอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการสร้างภาระเกินควรนั้น ไม่อาจรับฟังได้ เพราะหากผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างอาคารไว้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตก่อสร้างหรือใบรับรองการก่อสร้างจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ความเสียหายดังกล่าวนี้ย่อมจะไม่เกิดขึ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นเอกสารประกอบการแจ้งให้ครบถ้วน กล่าวคือ ไม่ได้ยื่นเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงไม่สามารถตรวจสอบระยะร่นและระยะห่างจากขอบนอกของอาคารถึงขอบที่ดินทุกด้านตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

/พ.ศ. ๒๕๖๒...

พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ขนาด ๓ ชั้น จำนวน ๑ หลัง ที่บ้านเลขที่ ๗๑/๗ ถนนเลียบริมน้ำโขง หมู่ที่ ๓ บ้านสบสม ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเลขที่ ขร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้ระงับการก่อสร้างและให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นขออนุญาตก่อสร้าง เมื่อผู้ฟ้องคดียังคงก่อสร้างอาคารดังกล่าวต่อไปและได้มายื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารโดยไม่ได้แนบเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารที่ก่อสร้างจึงเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สั่งให้รื้อถอนอาคารจึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ประกอบกับการดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของผู้ฟ้องคดี ผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามเอกสารหลักฐานและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของอาคารไม้ เลขที่ ๗๑/๗ ตั้งอยู่บนที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิในท้องที่หมู่ที่ ๓ บ้านสบสม ถนนเลียบริมน้ำโขง ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยที่ดินแปลงดังกล่าวมีบริเวณติดกับริมแม่น้ำโขง เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการรื้อถอนอาคารไม้ดังกล่าวและทำการก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด ๓ ชั้นแทน โดยไม่ได้ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๒๑ หรือดำเนินการแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเรื่องจึงมีคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ขร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งให้นางวันดี รัฐมุนิกานนท์ มารดาของผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารระงับการก่อสร้างอาคารดังกล่าวในทันทีและให้นำเอกสารหลักฐาน ได้แก่ เอกสารสิทธิในที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และแบบแปลนการก่อสร้างอาคารมายื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายในกำหนด ๓ วัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ไปยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามแบบ ข.๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดงจึงไม่ได้ลงทะเบียนในหนังสือรับคำขอ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารสิทธิในที่ดินมายื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้ถูกต้องต่อไป หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้นำเอกสารสิทธิในที่ดินไปยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอีก แต่ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารต่อไปจนแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่

/๓๐ กันยายน...

๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้ผู้ฟ้องคดี ยื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน แต่ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารสิทธิในที่ดินมายื่นคำขอ ใบบอนุญาตก่อสร้างหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แต่อย่างไรก็ดี พฤติการณ์จึงเป็นกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าของอาคารระงับการ ก่อสร้างอาคาร ห้ามใช้อาคาร และให้ยื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๑ (๑) (๒) และ (๓) ประกอบกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ดังกล่าว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารได้ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นคำขอ ใบบอนุญาตก่อสร้างอาคารภายใน ๓ วัน ซึ่งไม่ถึง ๓๐ วัน ตามที่มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ นั้น เมื่อนับระยะเวลาจากวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีคำสั่งตามแบบ ค.๗ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคาร เป็นระยะเวลา เกือบ ๓ ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาานมากพอที่ผู้ฟ้องคดีจะสามารถยื่นคำขอออกเอกสารสิทธิในที่ดิน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบคำขอใบบอนุญาตก่อสร้างอาคาร หรือ ดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้แล้ว ดังนั้น แม้คำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ จะกำหนดให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นคำขอใบบอนุญาตก่อสร้าง อาคารภายใน ๓ วัน แต่ตามพฤติการณ์ที่ปรากฏย่อมเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีในการนำเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดงเป็นระยะเวลาานอันเป็นการ ให้ประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน แม้จะเป็นการออกคำสั่ง ภายหลังจากคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเวลาถึง ๑ ปีเศษ ซึ่งไม่เป็นไปตาม ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่คำสั่งดังกล่าวถือเป็นการ ย้ำเตือนให้ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารหลักฐานไปยื่นคำขอใบบอนุญาตก่อสร้างหรือดำเนินการแจ้ง

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๓๙ ทวิ เท่านั้น ประกอบกับระยะเวลาตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการเท่านั้น กรณีจึงมิได้มีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวและคำสั่งตามแบบ ค.๗ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารตามให้ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่ประการใด สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ดำเนินการตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมรับเรื่องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา โดยแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน การกระทำดังกล่าวเป็นการสร้างภาระให้เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีเกินสมควรและขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เนื่องจากการขออนุญาตก่อสร้างหรือการแจ้งการก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ ผู้ขออนุญาตหรือผู้แจ้งไม่จำเป็นต้องมีเอกสารสิทธิในที่ดิน เพียงแค่เป็นผู้ครอบครองที่ดินโดยชอบก็ว่าจะเพียงพอแล้ว อีกทั้ง พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเจตนารมณ์มุ่งเน้นในเรื่องความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารที่ก่อสร้างเท่านั้น มิได้มีเจตนารมณ์ในการตรวจสอบสิทธิในที่ดินที่ก่อสร้างแต่ประการใด เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นอกจากจะมีเจตนารมณ์ในการควบคุมความมั่นคงแข็งแรงของอาคารที่ก่อสร้าง อันเป็นการป้องกันภัยอันตรายและคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ประชาชนแล้วยังมีเจตนารมณ์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมอีกด้วย ดังนั้น การตรวจสอบสิทธิในที่ดินที่จะใช้ในการก่อสร้างว่ามีเอกสารสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จึงเป็นการกระทำตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวด้วย เพราะถ้าหากเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดก่อสร้างอาคารหรือออกใบรับแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ ในที่ดินของบุคคลอื่นหรือในที่สาธารณประโยชน์โดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว การกระทำดังกล่าวย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ประกอบกับแบบคำขออนุญาตก่อสร้างหรือแบบ ข. ๑ และแบบแจ้งการก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีรายการให้แนบสำเนาหรือภาพถ่าย โฉนดที่ดินหรือ น.ส. ๓ หรือ ส.ค. ๑ รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น อีกทั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบที่ว่างภายนอกอาคาร แนวอาคารและระยะห่างต่างๆ จากที่ดินข้างเคียงเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ และหมวด ๔ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่ ซึ่งจำเป็นต้องทราบขอบเขตของที่ดินที่ชัดเจนจากเอกสารสิทธิในที่ดิน ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ไปติดต่อเพื่อยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างหรือแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ โดยไม่ได้แนบสำเนาหรือภาพถ่ายโฉนดที่ดิน หรือ น.ส. ๓ หรือ ส.ค. ๑ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่แนบเอกสารตามที่กฎหมายกำหนด เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบที่จะให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขรายการที่ยังขาดหรือไม่ถูกต้องได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี

/ฟังไม่ขึ้น...

ฟังไม่ขึ้น ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เทศบาลตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ได้ยินยอมรับคำขอของผู้ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน โดยให้ใช้หนังสือรับรองของผู้ใหญ่บ้านแทน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไม่ยินยอมรับคำขอของผู้ฟ้องคดีการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น ผู้ที่จะมีสิทธิเรียกร้องให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติต่อตนอย่างเสมอภาคหรือเท่าเทียมกับบุคคลอื่นจะต้องเป็นกรณีที่มีสิทธิหรือได้รับการรับรองคุ้มครองตามกฎหมายอยู่แล้ว แต่การปฏิบัติของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเหตุทำให้ไม่ได้รับสิทธิหรือการรับรองคุ้มครองตามกฎหมายเช่นเดียวกับบุคคลอื่น เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมายควบคุมอาคารและยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีเอกสารหลักฐานที่กฎหมายกำหนด ย่อมไม่อาจยกเอาการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายควบคุมอาคารของบุคคลอื่นมากล่าวอ้างได้ ประกอบกับคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลว่า ปัจจุบันมีผู้ร้องเรียนว่าที่ดินในบริเวณที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองมีสภาพติดกับริมแม่น้ำโขง เข้าลักษณะเป็นที่ริมตลิ่งอันเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน และมีเอกชนรุกล้ำเข้าครอบครองหลายรายมาเป็นเวลานาน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในระหว่างตรวจสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์และขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ดังนั้น การออกใบอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารหรือออกใบรับแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดง นอกจากจะเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายแล้วยังเป็นการสุ่มเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะ หากตรวจพบในภายหลังว่าที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองอยู่เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน อีกทั้งการที่เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินได้มารังวัดสอบเขตที่ดินข้างเคียงเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมาชี้ระวางแนวเขตที่ดิน และการที่อาคารไม้หลังเดิมได้รับการออกเลขที่บ้านให้ หากได้เป็นการรับรองหรือแสดงสิทธิในที่ดินตามกฎหมายให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยปริยายไม่ ซึ่งถ้าหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนมีสิทธิในที่ดินก็ชอบที่จะขอออกเอกสารสิทธิในที่ดินให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่กลับไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะวินิจฉัย ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอ้างเหตุว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินแล้ว ยังอ้างเหตุอื่นด้วยว่าผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ อันเป็นการวินิจฉัยนอกเหนือไปจากเหตุผลที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นั้น เห็นว่า โดยที่มาตรา ๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้

/ไม่ว่าจะ...

ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงสามารถพิจารณาทบทวนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริง ปัญหาข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของคำสั่ง ซึ่งรวมไปถึงเหตุผลของคำสั่ง โดยไม่ถูกจำกัดให้ต้องพิจารณาเฉพาะภายในขอบเขตคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และถึงแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะไม่ได้อธิบายว่า เพราะเหตุใดผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ แต่ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าเป็นเพราะเหตุที่ผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทที่ ๒ และผู้รับรองงานด้านวิศวกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทที่ ๒ ซึ่งไม่ใช่คุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้เป็นผู้ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพประเภทวุฒิสถาปนิกและผู้ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพประเภทวุฒิวิศวกร ตามลำดับ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น เมื่อคดีนี้ไม่ปรากฏเหตุที่ทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งตามหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงราย ที่ ชร ๐๐๒๐/๑๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงเดียวกัน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ที่ดินแปลงที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำการปลูกสร้างอาคารนั้นเป็นที่ดินซึ่งมารดาของผู้ฟ้องคดีซื้อมาจากนางโสภภาพรรณ ชูระเสน ซึ่งเป็นผู้ที่ครอบครองที่ดินต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาหลายสิบปี และมีสิ่งปลูกสร้างเดิมเป็นบ้านไม้อยู่ก่อนแล้วพร้อมกับมีเลขทะเบียนบ้านคือบ้านเลขที่ ๗๑/๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาตั้งแต่ผู้ครอบครองเดิมจนถึงมารดาของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดหรือหน่วยงานใดของทางราชการมาโต้แย้งหรือคัดค้านแต่อย่างใด ซึ่งหากที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นสาธารณประโยชน์หรือเป็นของทางราชการจริง หน่วยงานราชการคงต้องใช้สิทธิฟ้องขับไล่ผู้ครอบครองที่ดินแล้ว อีกทั้งขณะที่ผู้ฟ้องคดียื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อเทศบาลตำบลเวียงเชียงของนั้น เทศบาลก็ไม่ได้โต้แย้งว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่ดินสาธารณะแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใช้ประโยชน์และครอบครองมาต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

/จึงถือว่า...

จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองที่ดินแปลงนี้โดยชอบด้วยกฎหมาย และย่อมไม่ได้รับการคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งระบุให้สิทธิผู้ครอบครองมีสิทธิครอบครองตามกฎหมาย เมื่อผู้ครอบครองเป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามกฎหมายแล้วย่อมมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีสามารถใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวได้ ไม่ว่าจะเป็นการทำสวน ทำไร่ หรือแม้แต่การก่อสร้างที่อยู่อาศัย แม้ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ครอบครองยังไม่ได้ไปดำเนินการขออนุญาตออกเอกสารสิทธิในที่ดินที่ครอบครอง แต่ก็ยังคงถือว่าผู้ฟ้องคดีและมารดาของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินของตนได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเจตนารมณ์โดยตรงที่จะควบคุมความมั่นคงแข็งแรงของอาคารที่ก่อสร้าง แต่การที่เอกสารสิทธิในที่ดินที่จะก่อสร้างอาคารหรือไม่นั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่อย่างใด ดังจะเห็นได้จากกรณีของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ก็ยังมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการยอมรับคำขอของผู้ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน โดยให้ใช้หนังสือรับรองของผู้ใหญ่บ้านแทน ซึ่งการรับรองของผู้นำในหมู่บ้านนั้นย่อมมีการตรวจสอบก่อนแล้วว่าผู้ครอบครองมีการครอบครองและทำประโยชน์จริงและที่ดินไม่เป็นที่สาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลเวียงพางคำถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐเช่นเดียวกับเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ย่อมต้องมีการปฏิบัติต่อประชาชนไปในทางแนวเดียวกัน การที่เทศบาลตำบลเวียงเชียงของปฏิเสธการรับคำขอก่อสร้างอาคารจากผู้ฟ้องคดีโดยอ้างเหตุผลแต่เพียงว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดง ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคต่อประชาชนและต่อผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะอ้างเหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินแล้วยังอ้างเหตุผลอื่นที่ว่าผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น เหตุผลประการสำคัญที่เทศบาลตำบลเวียงเชียงของไม่ยอมรับคำขอก่อสร้างอาคารจากผู้ฟ้องคดีนั้นเป็นกรณีที่ทางเทศบาลฯ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินเท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างเหตุผลเพิ่มเติมให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่าผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีดุลพินิจในการวินิจฉัยอุทธรณ์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะอ้างเหตุผลอื่นเพิ่มเติมนั้นจะต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีเข้าชี้แจงและให้เหตุผลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติม แต่กรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เคยเรียกหรือให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีเข้าชี้แจงแต่อย่างใด อันเป็นการที่ไม่ถูกต้องและถือว่าไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี คำวินิจฉัยของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามคำขอท้ายฟ้อง

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอบปฏิเสchutzธรรมของผู้ฟ้องคดี ประเด็นตามคำอุทธรณ์ปรากฏตามคำฟ้องและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้โต้แย้งในคำให้การและ คำให้การเพิ่มเติมทุกประเด็นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอถือเอาคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม เป็นคำแก้อุทธรณ์

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของอาคารไม้ เลขที่ ๗๑/๗ ตั้งอยู่บนที่ดิน ไม่มีเอกสารสิทธิในท้องที่หมู่ที่ ๓ บ้านสบสม ถนนเลียบริมน้ำโขง ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ซึ่งที่ดินแปลงดังกล่าวมารดาของผู้ฟ้องคดีได้ซื้อมาจากนางโสภภาพรรณ ชูระเสน เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ต่อมา เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการ รื้อถอนอาคารไม้และก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๓ ชั้น แทน โดยไม่ได้ขออนุญาต ก่อสร้างหรือแจ้งการก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างไร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเรื่องได้มีคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งให้มารดาของผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารระงับการก่อสร้างอาคาร และให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นคำขอใบอนุญาต ก่อสร้างอาคารภายใน ๓ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงนำเอกสารหลักฐานไปยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามแบบ ข.๑ ที่กำหนดให้ต้องแนบเอกสารหลักฐานเป็นสำเนาโฉนดที่ดิน น.ส. ๓ ส.ค. ๑ หรือ หนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินประกอบการขออนุญาตด้วย แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดง ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ร้องเรียนว่า ที่ดินบริเวณที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองมีสภาพติดกับริมแม่น้ำโขง เข้าลักษณะเป็นที่ชายตลิ่งอันเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน และมีเอกชนรุกล้ำเข้าครอบครองหลายรายมาเป็นเวลานาน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ระหว่างการตรวจสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์และ ขอดอกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) จึงไม่รับคำขอไว้พิจารณาและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี แก้ไขให้ถูกต้อง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่แก้ไขโดยได้ทำการก่อสร้างอาคารต่อไปจนแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใด ใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคารและให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้ง

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งตามแบบ ค.๗ เลขที่ ขร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารดังกล่าวทั้งหมดภายใน ๓๐ วัน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งให้รื้อถอนอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการแจ้งให้ระงับการก่อสร้างอาคาร เนื่องจากเป็นการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตและให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นขออนุญาตก่อสร้างให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยื่นเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารที่ก่อสร้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารจึงเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยชอบแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ นั้น เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐาน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารที่ก่อสร้าง ประกอบกับผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ ทำให้ไม่สามารถแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้ จึงมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงราย ที่ ขร ๐๐๒๐/๑๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิในที่ดิน การที่ผู้ฟ้องคดีขออนุญาตก่อสร้างอาคารในที่ดินดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับคำขอและให้รื้อถอนอาคารและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นพ้องด้วย จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ผู้ใดจะก่อสร้าง

/ตัดแปลง...

ตัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ มาตรา ๓๙ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดจะก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ได้ โดยการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด พร้อมทั้งแจ้งข้อมูล และยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ด้วย (ก) ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทภูมิสถาปนิกตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ (ข) ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ (ค) ชื่อของผู้ควบคุมงาน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ (ง) สำเนาใบอนุญาตของบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค) (จ) หนังสือรับรองของบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค) ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคาร เป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร หรือจะเป็นผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งรับรองว่าการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องทุกประการ (ฉ) แผนผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณของอาคารที่จะก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย ซึ่งมีคำรับรองของบุคคลตาม (ก) และ (ข) ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคารและผู้ออกแบบและคำนวณอาคารนั้น (ช) วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการดำเนินการดังกล่าว (๒) ค่าระค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารในกรณีที่เป็นการแจ้งการก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้น ภายในวันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งเริ่มต้นดำเนินการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบแจ้ง มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังนี้ (๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำดังกล่าว (๒) มีคำสั่งห้ามมิให้

/บุคคลใด...

บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าวและจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และ (๓) พิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้มีคำสั่งตาม (๑) มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขออนุญาต หรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะขยายเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ หรือเจ้าของอาคารมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๑ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ดำเนินการ รื้อถอน อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของอาคารไม้ เลขที่ ๗๑/๗ ตั้งอยู่บนที่ดิน ไม่มีเอกสารสิทธิในท้องที่หมู่ที่ ๓ บ้านสบสม ถนนเลียบริมน้ำโขง ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยที่ดินแปลงดังกล่าวมีบริเวณติดกับริมแม่น้ำโขง เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการรื้อถอนอาคารไม้ดังกล่าว และทำการก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๓ ชั้นแทนอาคารไม้ที่ได้รื้อถอนไป โดยมีได้ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ หรือดำเนินการแจ้งการก่อสร้าง อาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อย่างไร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเรื่อง จึงมีคำสั่งตามแบบ ค.๓ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๓/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งให้นางวันดี รัฐมุนิกานนท์ มารดาของผู้ฟ้องคดี ในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารระงับการก่อสร้าง อาคารดังกล่าวในทันที และให้นำเอกสารหลักฐาน ได้แก่ เอกสารสิทธิในที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และแบบแปลนการก่อสร้างอาคารมายื่นขออนุญาตก่อสร้าง อาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายในกำหนด ๓ วัน ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดี ได้ไปยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามแบบ ข.๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดงจึงไม่ได้ ลงทะเบียนในหนังสือรับคำขอ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารสิทธิในที่ดินมายื่นคำขอใบอนุญาต ก่อสร้างอาคารให้ถูกต้องต่อไป หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้นำเอกสารสิทธิในที่ดินไปยื่นคำขอ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอีก แต่ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารต่อไปจนแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้

/หรือเข้าไป...

หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตาม มาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน แต่ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารสิทธิในที่ดินมายื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้าง หรือดำเนินการแจ้งตาม มาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งตามแบบ ค.๗ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารดังกล่าวทั้งหมด ภายใน ๓๐ วัน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งให้รื้อถอนอาคารดังกล่าว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการแจ้งให้ระงับการก่อสร้างอาคาร เนื่องจาก เป็นการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตและให้นำเอกสารหลักฐานมายื่นขออนุญาตก่อสร้าง ให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยื่นเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคารที่ก่อสร้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารจึงเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยชอบแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ากรณีของ ผู้ฟ้องคดีเป็นการแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐาน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของอาคาร ที่ก่อสร้าง ประกอบกับผู้รับรองงานด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมไม่มีคุณสมบัติตามที่ กำหนดไว้ ทำให้ไม่สามารถแจ้งการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ ข้างต้นได้ จึงมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี จึงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีจะก่อสร้างอาคารเป็นที่ดินบริเวณริมแม่น้ำโขง ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน และได้ทำการก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด ๓ ชั้น โดยไม่ได้ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๒๑ หรือดำเนินการแจ้งการก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อย่างใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ เรื่องจึงมีคำสั่งลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งนางวันดี รัฐมุนิกานนท์ มารดาของผู้ฟ้องคดี ในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารให้ระงับการก่อสร้างอาคารดังกล่าวในทันที และให้นำ เอกสารหลักฐาน ได้แก่ เอกสารสิทธิในที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และแบบแปลนการก่อสร้างอาคารมายื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายใน กำหนด ๓ วัน กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ปฏิบัติหน้าที่ โดยการแนะนำให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างอาคารให้ถูกต้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ไปยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามแบบ ข.๑ ต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยในแบบ ข. ๑ ได้กำหนดให้ต้องแนบเอกสารหลักฐานเป็นสำเนาโฉนดที่ดิน

น.ส. ๓ ส.ค. ๑ หรือหนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินประกอบการขออนุญาตด้วย แต่ผู้ฟ้องคดี มิได้แนบเอกสารอย่างใดๆ ตามแบบ ข. ๑ ข้างต้นไปด้วย เมื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาแสดง จึงไม่ได้ลงทะเบียนในหนังสือ รับคำขอ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารสิทธิในที่ดินมายื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ให้ถูกต้องต่อไป หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้นำเอกสารสิทธิในที่ดินไปยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้าง อาคารต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด และได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารต่อไป จนแล้วเสร็จ ฉะนั้น การก่อสร้างอาคารของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการก่อสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาต จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๒๑ ทั้งมิได้ดำเนินการแจ้งการก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นการก่อสร้างอาคารโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร และให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขออนุญาต หรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หรือดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน แต่ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารสิทธิในที่ดิน มายื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารได้ตาม มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามแบบ ค.๗ เลขที่ ชร ๕๒๖๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารดังกล่าวทั้งหมด จึงชอบด้วยกฎหมาย เมื่อไม่ปรากฏเหตุที่ทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดี รื้อถอนอาคารไม่ชอบด้วยกฎหมายประการใดแล้ว คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยเหตุผลเดียวกัน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีดุลพินิจในการ วินิจฉัยอุทธรณ์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะอ้างเหตุผลอื่นเพิ่มเติมนั้นจะต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดี เข้าชี้แจงและให้เหตุผลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติม แต่กรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เคย เรียกหรือให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีเข้าชี้แจงแต่อย่างใดจึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี คำวินิจฉัยของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดี มิได้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารให้ถูกต้องตามกฎหมาย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ยกประเด็นนี้ขึ้นว่ากล่าว มาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น และมีปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อย ของประชาชน ข้อกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่หนักแน่นเพียงพอที่จะทำให้ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยแตกต่างไปจากศาลปกครองชั้นต้นได้ จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการ

/วินิจฉัย...

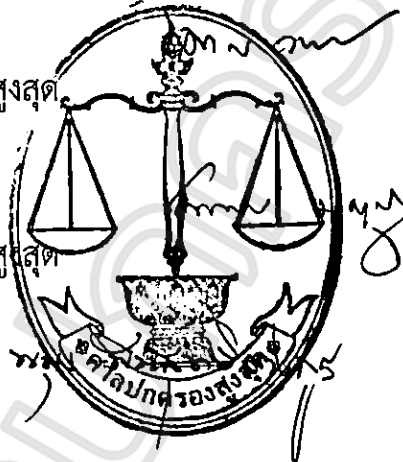
วินิจฉัย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙๒ และข้อ ๑๑๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กับข้อ ๑ (๑) ของประกาศประธานศาลปกครองสูงสุด เรื่อง การตรวจคำอุทธรณ์ที่มีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางรดาพรรณ วาณิช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางสาวพยุง พันสุทธิรางกูร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสาวกนิษฐา เขียววิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมเกียรติ แสงรุ่ง

